

Intervenció del MHP Salvador Illa al Dia Internacional de les persones amb discapacitat

Barcelona, 03 de desembre de 2024

Bona tarda a tothom, com a president de la Generalitat em sento feliç i orgullós que puguem celebrar el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat amb aquesta recepció al Palau de la Generalitat. Un palau que pertany i representa a tota la societat catalana i, per tant, pertany també i és també vosaltres i per això en teniu les portes ben obertes. Sobretot perquè si volem construir una Catalunya més humana, més digna i més justa, és imprescindible que les gairebé 700.000 persones que avui tenen alguna discapacitat reconeguda puguin dur a terme la seva vida en plenitud. Això vol dir que hem d'actuar en tots els àmbits que ens afecten per poder dur una vida plena, l'àmbit econòmic, l'àmbit laboral, l'àmbit polític i l'àmbit cultural.

Segon, hem d'ajudar les famílies i les persones cuidadores, perquè sovint tenir cura d'una persona amb discapacitat representa un esforç físic, psicològic i econòmic que també afecta les persones que en tenen cura. Diguem-ho clar, les persones cuidadores demostren una profunda capacitat d'amor i d'estima, però aquest amor comporta sovint sacrificis i per això us mereixeu el suport i els recursos adients.

I tercer, cal sensibilitzar l'opinió pública sobre l'autèntica realitat de la discapacitat. D'ençà de la creació del COCARMÍ l'any 1998 hem avançat molt, certament com a societat sensibilitzada i inclusiva, però encara ens queda molt per avançar, per eliminar estigmatitzacions i per assolir una igualtat de tracte real. Per tot plegat, celebro el lema escollit enguany: "fomentar el lideratge de les persones amb discapacitat per un futur més inclusiu i sostenible".

La setmana passada, precisament, vaig conèixer un bon exemple d'aquest lideratge, un acte al qual també vam coincidir amb el president Torra, un acte a la Fundació Catalana del Síndrome de Down. Vaig conèixer unes persones, el síndrome de Down, amb el 40è aniversari d'aquesta entitat, i vaig conèixer l'Andy Trias. L'Andy em va regalar un dels seus llibres, i permeteu-me que llegeixi un petit fragment que reflecteix bé aquest lideratge que avui reclamem, reclameu i reclamem tots. Diu ell en el seu llibre, "si per cada cosa que fem hem de demanar permís, llavors mai avançarem". Hem de posar-nos tots amb ànims i amb ganes de fer-ho tot possible. Recalco el que ell diu, no hem de demanar permís per tot, i ho podem fer tot, a vegades els límits els posem nosaltres mateixos. Què ens porta a fer el conjunt de la societat? Doncs ser capaços de reconèixer la grandesa de tota persona, sigui quina sigui la seva condició.

Avui n'hem tingut exemples, l'Arnau i les persones, els músics que ens heu perseguit, i que també vaig poder tenir ocasió de seguir les vostres actuacions a l'acta al Liceu de la Fundació SIFU Superarte. Ser capaç, us dic, de reconèixer la grandesa de tota persona,

sigui quina sigui la seva condició.

Catalunya no es pot permetre perdre el talent, les idees i les aportacions de totes les persones que viuen o treballen a Catalunya. Tinguin o no tinguin alguna discapacitat, tots i totes tenim el dret d'aportar i contribuir a Catalunya.

Vosaltres en sou el millor exemple i el Govern que presideixo està i estarà al vostre costat. En aquests primers dies de mandat, una mica més de 100 dies, ja hem avançat en aquest camí, com ha explicat la consellera Martínez Bravo, a la qual em permeto de felicitar per la seva tasca en tots aquests àmbits.

Però queda encara feina a fer i tenim el propòsit de fer-la. En aquest sentit, tenim un horitzó ben proper i un objectiu ben tangible, que és aprovar el Pacte Nacional pels Drets de les Persones amb Discapacitat. Estem en disposició de poder anunciar que, amb tothom treballant per estar avançada, tindrem aquest gran acord a l'estiu, o podem tenir aquest gran acord a l'estiu, a principis de l'any 2025. És un pacte que no iniciem nosaltres, és un pacte que ve de lluny i, per tant, que és mèrit de tots els que hi hem treballat anteriorment. Concretament, s'està treballant des de l'any 2019 i és el fruit i compromís de molta gent de diferents àmbits, entitats, agents socials, col·legis professionals, a administracions i a grups parlamentaris. Insisteixo, és mèrit de tots aquests grups i persones. Però ens toca ara, si m'ho permeten, anar per feina i fer realitat el pacte el més aviat possible. Per això des del Govern estem treballant per situar-lo com una prioritat de la nostra agenda legislativa des del primer minut, amb una missió, amb una orientació pragmàtica. Cal que tothom aterrem les bones idees, les bones intencions en fets i en realitats, des del punt de vista legislatiu, pressupostari i de polítiques i mesures tangibles que millorin realment la vida de les persones que pateixen alguna discapacitat.

Si volem una Catalunya per tothom, tots i totes ens hi hem d'implicar. Si volem una Catalunya més justa, tots i totes hem de garantir el caràcter singular i únic de tota persona, sigui quina sigui la seva condició. Si volem prosperitat compartida, tots i totes hem de treballar perquè la prosperitat arribi a tothom, sigui qui sigui, especialment, sigui qui sigui la persona, especialment els col·lectius més vulnerables, els col·lectius que més ho necessitin. Alguns reptes als quals intentarem posar remei. En primer lloc, no pot ser que els anys vagin passant i l'escola inclusiva continuï tenint marge per avançar i sent un repte encara pendent. Caldrà, per tant, destinar-hi més recursos i seguir treballant per construir i fer aquesta escola inclusiva.

En segon lloc, garantir la inserció laboral a les persones amb discapacitat. No podem quedar-nos de braços creuats, mentre que només una de cada deu persones amb discapacitat intel·lectual té feina i el 78% dels que no treballen voldrien fer-ho. Exemples magnífics, per exemple, l'empresa SIFU, n'és un de ben destacat. Per tant, prioritat, que també ens fixem des del govern, crear oportunitats perquè puguin treballar, aportar i millorar a la nostra societat totes les persones amb discapacitat.

Tercer lloc, millors ajuts socials perquè tothom ha de poder decidir com viu. Prioritat del Govern, garantir que els ajuts socials siguin més àgils, per exemple, en volum de places residencials i revisant també la cartera de serveis socials amb una orientació, també un punt reformador, no només de posar-hi més recursos, sinó també de revisar com estem fent les coses per fer-les, o per intentar almenys fer-les bé. Apropar-nos a la realitat de les persones amb discapacitat, a les diverses professionals, diverses entitats i agents socials que hi treballen al seu costat. Només així, d'aquesta manera, podrem continuar avançant perquè totes les persones guanyin en dignitat, perquè el mateix país, Catalunya, salvaguardi i augmenti la seva dignitat i perquè des del Govern hi seguirem treballant.

I, finalment, ho farem de la mà del Consell de la Discapacitat de Catalunya i del Comitè Català de Representants de les Persones amb Discapacitat. Amb tota la confiança i tota l'esperança que puguem millorar les coses. Aquest és el nostre objectiu. Com ja hem fet, per exemple, amb el canvi del Codi Civil Català perquè les persones amb discapacitat disposin d'autonomia i siguin elles i no altres, qui decideixin quina ajuda necessiten davant d'actes jurídics concrets sense ser substituïdes a la presa de decisions.

Perquè cada persona importa, ens hem de preocupar totes elles perquè totes elles són úniques i especials. Moltes felicitats a totes i a tots vostès en aquest dia de la discapacitat i especialment a les persones que han pres part en aquest acte, a l'Arnau i als músics de la Fundació SIFU.

Moltíssimes gràcies, moltes felicitats i són a casa seva.